

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra KIRKE-SPEJL

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 106.  
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig10val-shoot-idm139947087009888/facsimile.pdf> (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

Kirke-Spejl

V.

Det er jo den saakaldte Moder-Kirke i Jerusalem, eller den ældste apostoliske Menighed i den store Menneske-Alder fra Himmelfarten og Aands-Udgydelsen til Jerusalems Forstyrrelse, som kræver vor fulde Opmærksomhed, som den mageløse Kjendsgjæring, der beviste for Verden, at Kristendommen ingenlunde blot var en ny Lærdom, men baade først og sidst et nyt Liv, et nyt Menneske-Liv med guddommelige Kræfter, som gjorde de ægte Kristne til et eget Folkefærd, som man vel kunde sige var kun een af de mange jødiske Sekter og spotvis kalde Nasaræer, men kunde dog ikke nægte, havde en egen Aand og, som et aandeligt Folk, inderligere Sammenhold og mere opofrende Kjærlighed til deres Fæderneland, det usynlige Guds-Rige midt iblandt dem, end man enten havde opdaget hos Israel eller hos noget Folk i Rigerne af denne Verden.

For at kunne betragte denne ebraiske Menighed i sit rette Lys, maa vi imidlertid ikke blot skille den fra alt andet, men ogsaa fra noget af, hvad den kaldte sit eget, nemlig fra den egentlige Moder-Kirke, der, som sagt, maa indskrænkes til det lille Apostel-Selskab eller Herrens personlige Vennelag, der ene kan svare til Navn af Moder-Kirken, da kun dette Apostel-Selskab staar i et moderligt Forhold til de troende og døbte blandt alle Folk og under alle Himmel-Egne; medens den Menighed, som var Pinsedagens Skabning, maa kaldes den førstefødte, den Helligaands og det troende Hjertes, den aandelige Marie-Møs førstefødte, der ingenlunde maa forvexles med sin Moder, den anden Eva og Livs-Moder, den eneste sande Gud-Datter, i det dybeste Billedsprog »Bruden«, den anden Adams Brud, der vel synes forladt i Enkestand, men føder dog nu langt flere Børn, end da hun aabenbar havde Manden hos sig.

Dette i Menneske-Sproget ægteskabelige Forhold mellem Herren og Moder-Kirken eller Menigheden, som allerede Johannes den Døber pegede paa, ved at kalde vor Frelser »Brudgommen«, som har »Bruden«, og som vor gamle Kingo sang saa trohjærtig om:

Alle Ting er underlige,  
Ingen kan det granske ud,  
At Gud vil til Jord nedstige,  
For at fæste sig en Brud,